

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 21 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0580
in de zaak met rolnummer 1213/0519/A/2/0489

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer August VAN PETEGHEM2. de heer Peter STEVENS3. de heer Nicholas VENLET <p>vertegenwoordigd door advocaten Yves LOIX en Joris GEENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27</p>
Verwerende partij	<p>de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Dany SOCQUET met woonplaatskeuze op het kantoor te 3080 Tervuren, Merenstraat 28</p>
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente TERVUREN vertegenwoordigd door advocaten Dirk LINDEMANS en Filip DE PRETER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Keizerslaan 32. de nv PROPINTRA vertegenwoordigd door advocaat Tom HUYGENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 11 april 2013 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 februari 2013.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren van 13 augustus 2012 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tweede tussenkommende partij een vergunning verleend voor het creëren van een nieuwe verkaveling bestaande uit acht kavels bestemd voor open bebouwing op de percelen gelegen te 3080 Tervuren, Sleutelbloemenlaan 11-13 + nieuwe straat 1-6, en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 5c4.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

2.

Met een tussenarrest van 19 juli 2016 met nummer RvVb/A/1516/1346 beveelt de Raad de heropening van de debatten en krijgen de partijen de mogelijkheid standpunt in te nemen met betrekking tot de door de eerste tussenkomenende partij ingeroepen exceptie van bevoegdheidsoverschrijding.

De procespartijen hebben een aanvullende nota ingediend.

3.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 18 oktober 2016. De kamervoorzitter stelt de behandeling van de vordering tot vernietiging ambtshalve uit naar de zitting van 13 december 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris GEENS voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Dany SOCQUET voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Kurt STAS *loco* advocaat Filip DE PRETER voert het woord voor de eerste tussenkomenende partij. Advocaat Tom HUYGENS voert het woord voor de tweede tussenkomenende partij.

4.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Met het tussenarrest van 19 juli 2016 met nummer RvVb/A/1516/1346 werd het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren en de nv PROPINTRA reeds ontvankelijk verklaard. Er worden geen redenen aangevoerd om nu anders te oordelen.

IV. FEITEN

Voor het feitenrelaas kan verwezen worden naar het tussenarrest van 19 juli 2016 met nummer RvVb/A/1516/1346.

**V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Actueel Belang
Verzoekende Partijen - Bevoegdheidsoverschrijding**

A. Exceptie bevoegdheidsoverschrijding

Vooraf

In het tussenarrest van 19 juli 2016 met nummer RvVb/A/1516/1346 werd de heropening van de debatten bevolen om partijen standpunt te laten innemen over de vraag of de bestreden beslissing werd genomen binnen de vervaltermijn die daarvoor decretaal is bepaald. In het tussenarrest wordt bepaald:

“ ...

3.

3.1

Niet betwist zijn volgende feitelijke gegevens. Het administratief beroep bij de verwerende partij werd ingesteld op 22 september 2012, waarna op 25 oktober 2012 dit beroep onontvankelijk werd verklaard. Op 6 december 2012 werd deze beslissing ingetrokken. Op 7 februari 2013 werd de bestreden beslissing genomen.

Te rekenen vanaf het instellen van het administratief beroep is de datum van 7 februari 2013 gelegen buiten de in artikel 4.7.23, §2 VCRO voorziene beslissingstermijn.

Cruciaal is dan ook de vraag of de intrekking op 6 december 2012 de beslissingstermijn deed herleven of terugplaatste naar de datum van de ingetrokken beslissing op 25 oktober 2012, dan wel de beslissingstermijn op enige andere wijze schorste of stuitte.

3.2

Het antwoord op voormelde vraag is van belang voor het bepalen van de ontvankelijkheid van de vordering en in het bijzonder voor het belang van de verzoekende partijen.

In zoverre de beslissingstermijn zou doorlopen, zal moeten vastgesteld worden dat de verwerende partij een vervaltermijn heeft overschreden, waardoor de bestreden beslissing is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding. In dat geval zal het administratief beroep van de verzoekende partijen op grond van artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO geacht worden stilzwijgend te zijn afgewezen. Deze vaststelling zou tot gevolg hebben dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen om binnen een bepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen. Er ligt dan immers een stilzwijgende beslissing voor waartegen men zich in rechte kan verzetten voor zover deze beslissing overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO aan de belanghebbende, hier de verzoekende partijen, werd betekend.

In het andere geval, in zoverre de beslissingstermijn niet zou doorlopen ingevolge de intrekking van de onwettige beslissing van 25 oktober 2012, stelt zich de vraag naar de invloed van de intrekkingbeslissing op het doorlopen van de beslissingstermijn en met name of er sprake is van een schorsing, een stuiting, of terugkeren in de tijd tot op datum van de ingetrokken beslissing.

3.3

Het is passend dat alle partijen omtrent deze exceptie, die de Raad ambtshalve overneemt, standpunt inneemt, en in het bijzonder de verwerende partij als auteur van de bestreden beslissing.

...

Standpunt van de partijen

1.

1.1

De eerste tussenkomende partij houdt in haar schriftelijke uiteenzetting voor dat het ingestelde beroep onontvankelijk is omdat bij een eventuele vernietiging en herbeoordeling de verwerende partij ertoe zal gehouden zijn vast te stellen dat zij niet tijdig een beslissing heeft genomen.

De eerste tussenkomende partij verwijst naar de datum van 21 september 2012 waarop het administratief beroep werd ingesteld en waarbij gevraagd werd om gehoord te worden. De termijn om een beslissing te nemen ging voor de verwerende partij in op 22 september 2012 om te eindigen op 5 januari 2013 (105 dagen). De bestreden beslissing van 7 februari 2013 is dan ook buiten de beslissingstermijn genomen zodat op die datum enkel kon vastgesteld worden dat het beroep op grond van artikel 4.7.23, §2 VCRO moest worden geacht te zijn afgewezen.

Zij vervolgt met te stellen dat het feit dat op 25 oktober 2012 het beroep reeds onontvankelijk werd verklaard door de verwerende partij, waarna die beslissing op 6 december 2012 werd ingetrokken, hieraan niets verandert en dat er geen reden is dat de beslissingstermijn na de intrekking opnieuw zou beginnen lopen of geschorst zou zijn. Dit blijkt volgens de eerste tussenkomende partij al niet uit de VCRO, omdat hier maar één mogelijkheid tot verlenging van de termijn is voorzien. Geen enkele bepaling uit de VCRO verantwoordt dat de termijn opnieuw begint te lopen na een intrekking of dat er een schorsing van termijn zou zijn.

De eerste tussenkomende partij besluit dat de bestreden beslissing geen enkel rechtsgevolg kan hebben omdat reeds voordien het beroep uit kracht van het decreet verworpen was. Zij meent dan ook dat de verzoekende partijen geen belang kunnen laten gelden bij hun verzoek tot vernietiging.

1.2

De verwerende partij noch de tweede tussenkomende partij hebben omtrent de ingeroepen exceptie standpunt ingenomen.

1.3

De verzoekende partijen houden voor dat zij hun belang behouden aangezien na een eventuele vernietiging de verwerende partij een beslissingstermijn zal krijgen om een nieuwe beslissing te nemen. Ten gronde houden zij voor dat met de intrekking op 6 december 2012 van de onwettige beslissing van 25 oktober 2012 een nieuwe beslissingstermijn begon te lopen zodat de bestreden beslissing van 7 februari 2013 binnen deze nieuwe termijn is genomen. Zij stellen dat de intrekking enkel was ingegeven vanuit het onwettig karakter van de beslissing en dat daarom een nieuwe beslissingstermijn begon te lopen.

Ondergeschikt wijzen zij erop dat er geen kennisgeving is gebeurd van enige stilzwijgende beslissing, zodat aan de verzoekende partijen enkel de bestreden beslissing gekend is en de beroepstermijn tegen de zogenaamde stilzwijgende beslissing nog niet is begonnen lopen.

2.

In haar aanvullende nota stelt de verwerende partij dat de eindbeslissing van 7 februari 2013 genomen werd buiten de hiertoe voorziene vervalt termijn. De verwerende partij had uiterlijk op 7 januari 2013 een beslissing moeten nemen. De verzoekende partijen hebben hierdoor geen belang meer bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, omdat de verwerende partij ertoe gehouden zal zijn om vast te stellen dat de beslissingstermijn is verstreken en het beroep wordt geacht te zijn afgewezen.

3.

In haar aanvullende nota herhaalt de eerste tussenkomende partij haar exceptie.

4.

De tweede tussenkomende partij neemt een ander standpunt in. Zij stelt dat de intrekking *ex tunc* gebeurt en dat het eerdere (ingetrokken) besluit dus geacht wordt niet te hebben bestaan. Hieruit volgt volgens de tweede tussenkomende partij dat de intrekking een nieuwe beslissingstermijn doet lopen voor de vergunningverlenende overheid. Een ander standpunt zou betekenen dat er na het verstrijken van de beslissingstermijn weliswaar nog een intrekking kan plaatsvinden maar dat deze intrekking niet meer gepaard kan gaan met het nemen van een nieuwe beslissing. De tweede tussenkomende partij verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State die oordeelt dat een intrekking met zich meebrengt dat het bestuur de procedure moet hernemen, in die stand van de procedure waar de onregelmatigheid die geleid heeft tot de intrekking zich heeft voorgedaan. Het bestuur is in elk geval gebonden aan de maximale vernietigingstermijn om haar beslissing in te trekken en kan dus niet de intrekking gebruiken om termijnen te omzeilen.

5.

In haar replieknota stelt de verzoekende partij dat, als de Raad de bestreden beslissing als laattijdig zou aanzien, deze manifest onwettig is doordat ze is aangetast door machtsoverschrijding. De verzoekende partij stelt dat de kennisgeving van de stilzwijgende afwijzing van het beroep nooit is gebeurd en dus niet definitief is. De verzoekende partijen stellen dat zij hun belang behouden bij het aanvechten van de enige beslissing waarvan zij officieel in kennis werden gebracht. Omwille van de zekerheid in het rechtsverkeer vragen de verzoekende partijen wel dat de laattijdige en onwettige beslissing vernietigd wordt en de kosten van de procedure ten laste te leggen van de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

Het administratief beroep bij de verwerende partij werd ingesteld op 22 september 2012, waarna op 25 oktober 2012 dit beroep onontvankelijk werd verklaard. Op 6 december 2012 werd deze beslissing ingetrokken. Op 7 februari 2013 werd de bestreden beslissing genomen.

Te rekenen vanaf het instellen van het administratief beroep is de datum van 7 februari 2013 gelegen buiten de in artikel 4.7.23, §2 VCRO voorziene beslissingstermijn.

De decretaal voorziene termijn waarbinnen de verwerende partij als vergunningverlenend bestuursorgaan een beslissing kan nemen is een vervalt termijn. In dit geval bepaalt artikel 4.7.23, §2 VCRO dat de termijn voor de verwerende partij 105 dagen bedraagt.

De stelling van de tweede tussenkomende partij dat de termijn opnieuw begint te lopen na de intrekking kan niet gevolgd worden. Een intrekking doet geen afbreuk aan de lopende vervalt termijnen.

De verwerende partij heeft bijgevolg door haar eerste beslissing in te trekken op 6 december 2012 en pas op 7 februari 2013 een nieuwe beslissing te nemen, de vervaltermijn van artikel 4.7.23, §2 VCRO overschreden.

De enkele vaststelling dat het vergunningverlenende bestuursorgaan een nieuwe beslissing heeft genomen buiten deze decretaal voorgeschreven vervaltermijn, moet dan ook tot de vaststelling leiden dat de verwerende partij een vervaltermijn heeft overschreden, waardoor de nieuwe beslissing is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding. De Raad kan en moet de bestreden beslissing dan ook vernietigen.

De stelling van de eerste tussenkomende partij en de verwerende partij dat hierdoor het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan belang kan niet gevolgd worden. Wanneer de vervaltermijn waarbinnen de verwerende partij een nieuwe beslissing diende te nemen, is verstreken, moet het administratief beroep van de verzoekende partijen overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO worden geacht stilzwijgend te zijn afgewezen.

Het verstrijken van vermelde termijn, waardoor de bevoegdheid van de verwerende partij zonder meer is uitgeput, houdt van rechtswege het rechtsgevolg in dat de verwerende partij in het kader van het ingesteld administratief beroep geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kon nemen maar dat zij integendeel overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO aan de verzoekende partijen, als de indieners van het beroep, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing diende te bezorgen.

2.

Uit het voorgaande volgt dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen om binnen een welbepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen. Er ligt immers, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, een beslissing voor, namelijk een stilzwijgende beslissing waarmee het administratief beroep van de belanghebbende wordt geacht te zijn afgewezen.

In zoverre de verwerende partij tot op heden heeft nagelaten om overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO aan de verzoekende partijen, als de indieners van het beroep, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing te bezorgen, heeft de termijn waarbinnen men zich bij de Raad in rechte kan verzetten tegen een dergelijke stilzwijgende beslissing, nog geen aanvang genomen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente TERVUREN is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de nv PROPINTRA is ontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 7 februari 2013, waarbij aan de tweede tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het inrichten van een nieuwe verkaveling bestaande uit 8 kavels bestemd voor open bebouwing, op de percelen gelegen te 3080 Tervuren, Sleutelbloemenlaan 11-13 + nieuwe straat 1-6 en met als kadastrale omschrijving 1ste afdeling, sectie B, nummer 5c4.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van elke tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 21 februari 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS